

Face the music (2007)

1. Music for a while
2. Be not afeard

Ensemble :: Kokoonpano 2xSATB (+SATB)
Duration :: Kesto 6 min
Publisher :: Kustantaja Sulasol S1363 www.sulasol.fi
Text :: Teksti John Dryden, William Shakespeare (EN)
Commissioned by :: Tilaaaja World Symposium for Choral Music, Copenhagen 2008
Premiere :: Kantaesitys EMO Ensemble / Pasi Hyökki
Copenhagen :: Kööpenhamina, vii.2008

Face the music in its simple version consists of two four-part settings of 17th-century texts and requires little comment beyond saying that *MUSIC FOR A WHILE* is based largely on fifths and open harmonies, while *BE NOT AFEARD* is based on thirds and the whole-tone scale. The two partsongs can be performed separately or consequently, or intermingled as a double-choir work.

The full version, or Copenhagen version, is a very different animal. The stated aim of the 8th World Symposium on Choral Music, for which the work was commissioned, was the "incorporation of the visual aspect of a concert, using voice, human body and space", in addition to which the aspect of communication between performers and audience was stressed, as is apparent in the slogan 'Choral music meets its audience'.

Naturally, it immediately occurred to me to think what would happen with a complete reversal of these parameters.

It is true that the Copenhagen version of *Face the music* can be seen as a manifestation of the power of (choral) music in that the centrally placed partsongs, sung by two small groups of singers, seem to draw the surrounding random sound field inwards, persuading it to adapt to their harmonic world. It would be convenient (not to say tempting) to hide behind this positive interpretation.

My original conception, however, was quite the opposite – for instance, my working titles for the piece included *What's the point?* and *What we have here is a failure to communicate*. Why? As I noted above, my first reaction was to regard the given theme as a custom more honoured in the breach than in the observance: one of my early ideas was to have the choir perform the piece from outside, never entering the hall at all. Another idea was to take the notion of communication between performers and

Face the music -teoksen yksinkertainen versio käsittää kaksi neliäänistä sävellystä kahteen 1600-luvun runoon eikä vaadi juuri kommentointia muuten kuin että *MUSIC FOR A WHILE* perustuu pääasiassa kvintteihin ja avosointuihin ja *BE NOT AFEARD* perustuu tersseihin ja kokosävelasteikkoon. Nämä kaksi laulua voi esittää erikseen tai peräkkäin, tai limittäin kaksoiskuoroteoksena.

Teoksen täysversio, eli Kööpenhaminan versio, on kovin erilainen. Teoksen tilanneen Kuoromusiikin 8. maailmansymposiumin ennalta määritelty kokonaisvisio oli "konserttin visuaalisten osatekijöiden huomioon ottaminen äänen, ihmiskehon ja tilan osalta", minkä lisäksi korostettiin esiintyjien ja yleisön välistä kommunikointia iskulauseella "Kuoromusiikki kohtaa yleisönsä".

Minun reaktioni oli tietenkin pohtia, mitä tapahtuisi jos toimisikin täysin näiden reunaehtojes vastaisesti.

Toki *Face the music* -teoksen Kööpenhaminan version voi nähdä (kuoro)musiikin voiman osoituksena, sillä kahden pienryhmän laulamien kuorolaulut näyttävät vetävän ympäröivää satunnaista äänikenttää puoleensa ja mukauttavan sen omaan harmoniseen maailmaansa. Olisi helppoa (ja houkuttelevaakin) piiloutua tämän positiivisen tulkinnan taakse.

Alkuperäinen ajatukseni oli kuitenkin päinvastainen – teoksen työnimiä olivat mm. *What's the point?* (Mitä tämä kannattaa?) ja *What we have here is a failure to communicate* (Tämä tässä on kommunikaatiohäiriö). Miksikö? Kuten edellä totesin, ensimmäinen reaktioni oli käsitellä annettua teemaa sen negation kautta; eräs varhaisimmista ideoista oli, että kuoro laulaisi salin ulkopuolella eikä tulisi saliin lainkaan. Toinen idea olisi ollut viedä esiintyjien ja yleisön välinen kommunikointi toiseen loogiseen

audience to its logical extreme: to create a piece consisting only of the choir reacting to absolutely every sound from the audience, such as coughs, shuffles, etc. (It would actually have been quite interesting to see how long it would have taken for the audience to catch on and to begin 'feeding' the choir with various sounds!) I eventually backed down from such an extreme approach, but the notion that led to the present work is still an admittedly cynical one.

The conformity that is momentarily attained towards the middle of the piece (where the background singers turn towards the centre and enter into material which is harmonically related to the centrally placed partsongs) is in my view an illusion – or a delusion – on the part of the partsong singers. Accordingly, the illusion is soon dispelled as the background singers turn away and retreat to their random sound field. Moreover, the partsong singers are singing to each other and are, for all we know, completely oblivious that there is an audience listening to them.

I freely admit that I am pessimistic about the future of classical music in general and choral music in particular. Classical music is itself a marginal genre in the field of music, and choral music is a marginal genre (as far as the public at large is concerned) within classical music, as opera and large orchestral works tend to get most of the press. This is particularly bizarre when we consider that a cappella vocal music is the only kind of music that can be performed anywhere at any time with no equipment at all, even instruments. Contrast that with some of the most popular kinds of music on the planet today: when the lights go out, the power is switched off and the pyrotechnics guy goes home, what do you have left?

One of the functions of art is to hold a mirror up to reality. How we cope with that reality – well, that is beyond the scope of these programme notes.

© 2008 by Jaakko Mäntyjärvi
This text may be quoted in programme notes or similar contexts provided the source is credited.

äärimmäisyyteensä luomalla teos, joka koostuisi ainoastaan siitä, että kuoro reagoisi joka ikiseen äännähdykseen, mikä yleisöstä lähtee – yskäisyt, kahinat jne. (Olisi itse asiassa ollut kiintoisaa seurata, kauanko yleisöltä olisi kestänyt päästä jyvälle tästä ja alkaa "syöttää" kuorolle erilaisia ääniaiheita!) Luovuin tästä äärimmäisyydestä, mutta teoksen lopullisen muodon takana oleva ajatus on kieltämättä varsin kyyninen.

Yhteisymmärrys, joka hetkellisesti saavutetaan teoksen keskivaiheilla (jossa taustalaulajat kääntyvät kohti keskustaa ja pienryhmälaulajia ja alkavat laulaa materiaalia, joka on harmonisesti sukua pienryhmien laulamille lauluille), on minusta pienryhmälaulajien mielessä oleva illuusio. Tämä illuusio haihtuu pian, kun taustalaulajat kääntyvät taas pois päin ja palaavat tuottamaan omaa satunnaista äänikenttäänsä. Lisäksi pienryhmät laulavat toisilleen ja ovat kenties autuaan tietämättömiä siitä, että heitä joku edes kuuntelee.

Myönnän, että suhtaudun pessimistisesti klassisen musiikin tulevaisuuteen yleensä ja kuoromusiikin tulevaisuuteen erityisesti. Klassinen musiikki on marginaalinen musiikinlaji, ja kuoromusiikki on marginaalinen genre (ainakin suuren yleisön näkökulmasta), sillä klassisen musiikin alalla ooppera ja suuret orkesteriteokset vievät leijonanosan huomiosta. Tämä on erityisen outoa ottaen huomioon, että a cappella -vokaalimusiikki on ainoa musiikinlaji, jota voi esittää missä tahansa ilman mitään varusteita, edes soittimia. Jos tätä vertaa eräisiin tämän hetken suosituimpiin musiikinlajeihin, niin mitä jää jäljelle kun valot sammutetaan, sähköt katkaistaan ja pyrotekniikkamies lähtee kotiin?

Taiteen eräs tehtävä on kuvastaa todellisuutta. Miten me sitten tulemme toimeen tuon todellisuuden kanssa – se onkin sitten jo laajempi juttu.

© 2008 Jaakko Mäntyjärvi
Tekstiä saa lainata käsiohjelmalla tai vastaavaa käyttöä varten kunhan lähde mainitaan.

Jaakko Mäntyjärvi: Face the music
 full version p. 2 :: täysversio s. 2

13 *mf*

Mus - ic! Mus - ic! Mus - ic, for a while, Shall all your cares be -

mf

Mus - ic! Mus - ic! Mus - ic, for a while, Shall all -

(ea) - s'd. Mus - ic! Mus - ic, for a while, Shall all your cares -

ains were ea - - - s'd. Mus - ic! Mus - ic, for a while, Shall all -

13

19 *rinf. dim.*

guile. Mus - ic!

your cares be - guile. *rinf. dim.* Mus - ic!

be - guile. *rinf. dim.* Mus - ic!

your cares be - guile. *rinf. dim.* Mus - ic!

19 *mp*

Be not a - fe - - - eard. The isle -

mp

Be not a - feard. The

mp

Be not a - fe - - - eard. The isle -

mp

Be not a - feard. The